
Od: Kalbarczyk Dorota <Dorota.Kalbarczyk@senat.gov.pl> w imieniu Komisja Rodziny i Polityki Społecznej <krpss@senat.gov.pl>
Wysłano: środa, 14 kwietnia 2021 20:04
Do:
DW: Rzecznik Praw Dziecka
Temat: RE: Sprzeciw wobec wprowadzeniu senackiego druku 63

Szanowna Pani,
w związku z Pani poniższą korespondencją otrzymaną za pośrednictwem Biura Rzecznika Praw Dziecka (nr sprawy: PRZ.053.23.2021.KMJ) z upoważnienia przewodniczącego Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej, senatora Jana Filipa Libickiego, uprzejmie informuję, że projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Kodeks karny (druk senacki nr 63) został w dniu 6 lutego 2020 r. skierowany przez Marszałka Senatu do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej. Komisje przed przystąpieniem do pierwszego czytania tego projektu ustawy przeprowadziły konsultacje, w których swoje opinie wyraziły instytucje i organizacje (m.in. Ministerstwo Sprawiedliwości, Rzecznik Praw Dziecka, Stowarzyszenie Mediatorów Rodzinnych) oraz obywatele. Opinie te dostępne są na stronie internetowej Senatu. Pomimo, że termin przygotowania sprawozdania upłynął 30 czerwca 2020 r., komisje uzależniają przystąpienie do pierwszego czytania projektu ustawy od uzgodnienia wspólnego stanowiska senatorów, uwzględniającego przeprowadzone konsultacje. Dziękujemy za przesłanie Pani uwag, które również zostaną wzięte pod uwagę przy rozpatrywaniu przedmiotowego projektu ustawy.
Z poważaniem,

Dorota Kalbarczyk

Kancelaria Senatu
Biuro Prac Senackich
Dział Komisji Senackich/Komisja Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej

ul. Wiejska 6/8, 00-902 Warszawa
T: +48 22 694 91 80

From:
Sent: Tuesday, April 13, 2021 3:09 PM
To: Rzecznik Praw Dziecka
Subject: Sprzeciw wobec wprowadzeniu senackiego druku 63

Szanowny Panie Rzeczniku

Wnoszę o odrzucenie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz – Kodeks karny z dnia 4 lutego 2020 r. (druk 63), który stanowi realizację postulatów zawartych w petycji „Stop alienacji rodzicielskiej” PW-9-01/17 wniesionej do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 2 kwietnia 2017 r.

W myśl ustawy o petycjach Art. 12. 1. Podmiot właściwy do rozpatrzenia petycji może pozostawić bez rozpatrzenia petycję złożoną w sprawie, która była przedmiotem petycji już rozpatrzonej przez ten podmiot, jeżeli w petycji nie powołano się na nowe fakty lub dowody nieznanne podmiotowi właściwemu do rozpatrzenia petycji.

“Zapisy legislacyjne wskazujące na opiekę naprzemienną jako priorytetowy sposób sprawowania władzy rodzicielskiej oraz penalizujące zachowania polegające na tzw. utrudnianiu lub umożliwieniu wykonywania kontaktów lub sprawowania opieki nad małoletnim lub osobą nieporadną są sprzeczne z prawem i standardami międzynarodowymi. Naruszają one m.in. art. 31 ratyfikowanej przez Polskę Konwencji Rady Europy o przeciwdziałaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, który zobowiązuje strony Konwencji do podjęcia niezbędnych środków, w tym prawnych, które zapewnią, że kwestie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej będą brane pod uwagę przy orzekaniu o prawie do opieki i kontaktów. Ponadto państwa, które ratyfikowały Konwencję są zobowiązane wprowadzić takie rozwiązania prawne, które zapewnią, że wykonywanie prawa do opieki i kontaktów nie będzie stanowiło zagrożenia dla bezpieczeństwa pokrzywdzonej kobiety lub dziecka. Należy także wskazać na Konwencję o Prawach Dziecka, która w art. 9 ust. 1 mówi wyraźnie, że oddzielenie dziecka od rodzica może być konieczne ze względu na najlepiej pojęte interesy dziecka np. w wypadku nadużyć, zaniedbań dziecka, gdy każde z rodziców mieszka oddzielnie. Konwencja w art. 3. ust. 3 wskazuje, że we wszystkich działaniach dotyczących dzieci, podejmowanych m.in. przez władze ustawodawcze i sądownicze sprawą nadrzędną powinno być zabezpieczenie interesów dziecka. Wbrew temu, co twierdzą autorzy petycji, kiedy rodzice dziecka rozstają się i zamieszkują oddzielnie, opieka naprzemienna nie zawsze jest rozwiązaniem służącym interesom i dobru dziecka oraz realizacji jego praw. Ojciec, który stosował lub stosuje przemoc wobec dziecka lub jego matki nie jest dobrym rodzicem i nie będzie właściwie sprawował opieki naprzemiennej, m.in. dlatego że słabo kontroluje swoje emocje i zachowanie. Należy pamiętać, że w sytuacji rozstania, kiedy sprawca ma poczucie, że traci kontrolę nad swoją ofiarą, dochodzi do eskalacji przemocy. Mężczyzna, który ma silną potrzebę kontroli swojej partnerki nierzadko wykorzystuje także dzieci do szantażowania jej, wywierania presji, aby wróciła. Może to być także groźba, że zabierze dzieci, zrobi sobie i im krzywdę. Jak wskazują statystyki samobójstw rozszerzonych, nie są to niestety tylko groźby.”<https://cpk.org.pl/wp-content/uploads/2020/07/Stanowisko-Centrum-Praw-Kobiet-ws.-opieki-naprzemiennej.pdf>

Prokurator generalny Włoch uznał alienację rodzicielską za niekonstytucyjną. :”Zdaniem prokuratora Sądu Najwyższego, postanowienie sędziego o umieszczeniu dziecka w rodzinnym domu opieki pozbawia go pieczy matki ”narusza to nie tyle zasadę prawa dziecka do obojga rodziców, ale prawo dziecka do zachowania ciągłości uczuciowej i opieki z matką, a także narusza jego prawo do ochrony siedliska domowego (...), które przez stałe orzecznictwo musi być chronione jako miejsce, które najbardziej sprzyja harmonijnemu rozwojowi psychofizycznemu małoletniego ”.

https://alleyoop.ilsole24ore.com/2021/03/22/procura-cassazione-alienazione-genitoriale-incostituzionale/?refresh_ce=1

W związku z powyższym wnoszę o odrzucenie druku 63 i nie procedowanie bliźniaczych projektów w przyszłości.

Z poważaniem